Accent mit dem folgenden Worte verbunden. Vielmehr: «an dem Wankelmuthe des Andern erliegt auch die (gegründete) Erwartung.» Anders Benfey Sv. Gloss. 104.

- I, 7. II, 1, 11, 21. «Wohlan diese reiche Gabe locke dir ab, o Indra, für den Sänger was immer er wünscht. Spende den Preisenden! übergeh uns nicht! ein Theil uns!» Vrgl. I, 17, 5, 9 und Sâj. das. अक् ist an dieser Stelle keine Form von दृष्ट् brennen wie Pân. II, 4, 80 sondern von दृष्ट् I, 9. VII, 4, 1, 21 मा पुशाद्देख. J. nimmt aber, wenn die Lesart unserer Texte richtig ist, eine Wurzel दृष्ट् an, wie denn Dhât. 5, 54 eine Form दृष्ट् aufgeführt wird. Die Worte varo varajitavjo bhavati scheinen mir unächt; so könnte stehen, wenn das varam Acc. von vara msc. oxyt. der Freier, Gemahl wäre.
- 11. II, 3, 6, 4, wo sîm nur zur Stütze des den Vers beginnenden pra dient.
- 12. Die Stelle ist einem Liede Nakulas des Sohnes von Våmadeva entnommen, vrgl. Einl. S. xlv. Der ganze Vers steht Våg. 13, 3. Sv. I, 4, 1, 3, 9. Ath. IV, 1, 1. Açv. Çr. 4, 6. Das Wort hat so wie es vorliegt mit sîm nichts zu schaffen, ist vielmehr eine regelmässig betonte Bildung mit dem Abl. Suff. aus सीमन von der Gränzscheide, vom Horizonte her. Zu upabandha vgl. unten 8 und VI, 16.
- I, 8. X, 6, 3, 11 aus dem sogenannten Weisheitsliede, welches grossentheils in das Nir. übergegangen ist. D. ब्रह्मा नामैक ऋत्विग्रताते प्रायश्चित्ते विद्यां वर्दात । विद्यात्रयहेतुत्वादात्मनो विद्यां विज्ञानं वर्दातिर्भ्य ऋत्विग्भ्य इदमत्र कुरुतेति । तत्रापि ह्येतद्विनियुक्तम् । ० । या का चिदितिकर्तव्यता यज्ञस्य तां विमिमीते उध्वर्युः । नानाप्रकारं करोतीत्वर्यः । ० । स्रय वाधीयाने तमध्वरं कस्मिश्चिद्बाह्मपो उध्वर् इतीयमेव संज्ञा भवति । Als Nipâta ist त्व bezeichnet z. B. V. Prâtiç. 2, 16. J. macht dagegen die Beugungsfähigkeit desselben geltend, vgl. V, 23. Çânt. phiț. 4, 10. R. Prâtiç. 1, 19. Darin dass er gleichwohl त्व unter den Nipâta aufführt, ist er also einer älteren Ordnung gefolgt. Die von ihm gegebenen Beispiele s. 20. 19.
- I, 9. X, 6, 3, 7. «Freunde die mit gleichen Augen sehen, gleichen Ohren hören, sind in ihres Sinnes Streben ungleich geworden: anrollenden brandenden Seen gleichen die einen, zum Bad einladenden Teichen die andern.» Die durch Naturanlage einander zu Gefährten bestimmten Menschen kommen auseinander durch ungleiche Triebe und Leidenschaften. J.s